

ĐỪNG SỢ, CHÍNH TA PHÙ TRỢ VÀ CỨU CHUỘC CON!

Chúa Nhật 24-6-2012 tại nhà thờ chính tòa Saint-Maurice de Vienne, Đức Cha Guy André de Kérimel, Giám Mục Giáo Phận Grenoble-Vienne (Đông Nam nước Pháp) đã truyền chức linh mục cho thầy **Jean-Baptiste Thibault**. Tân Linh Mục gốc người Thụy Sĩ. Xin nhường lời cho Cha Jean-Baptiste Thibault trình bày chứng từ ơn gọi.

Gia đình tôi sống tại vùng Jura bên nước Thụy Sĩ. Tôi được dưỡng dục trong Đức Tin Công Giáo cùng với một em trai và một em gái. Thân phụ tôi không được rửa tội nhưng thân mẫu tôi là tín hữu Công Giáo và là nhà giáo trong một trường tư thục Công Giáo. Suốt thời kỳ đi học tôi sống trong khung cảnh luôn có sự hiện diện của các Linh Mục. Vì thế tôi thường tự nhủ: "Lớn lên mình sẽ làm Linh Mục!" Vào năm tôi 5 tuổi, có một Linh Mục giáo phận Jura gây ấn tượng mạnh nơi tôi. Tôi tháp tùng Cha quý Châu Thánh Thể. Tôi cũng xưng tội lần đầu với Cha và thường xuyên gặp Cha để chuyện trò. Năm đệ ngũ bậc trung học tôi tiết lộ với vị Linh Mục này và với người phụ trách văn phòng tuyên úy là tôi nghĩ đến chuyện trở thành linh mục, dầu không chắc chắn lắm. Đó là lần đầu tiên tôi đề cập đến vấn đề này. Nhưng khi bước vào tuổi dậy thì, tôi gần như bỏ quên ý tưởng trở thành linh mục.

Tôi đậu cử nhân lịch sử và cử nhân Ý ngữ. Sau khi đậu cử nhân thứ hai tôi có ý định lập gia đình, nhưng bỗng xuất hiện trong đầu tôi câu hỏi: "Chẳng lẽ mình bỏ qua một bên tiếng Chúa kêu gọi sao?" Sau đó tôi sang nước Ý với tư cách trợ tá giáo sư Pháp ngữ, tại thành phố Assisi, trong một học viện dành cho nhân viên khách sạn. Tôi dạy tiếng Pháp. Cũng có các khóa dạy nấu ăn bằng tiếng Pháp. Như vậy, tôi cũng học được cách thức nấu ăn ngon! Thêm vào đó vì rất thích hát nên tôi gia nhập ca đoàn nhà nguyện âm nhạc Assisi.

Năm ấy, vào ngày 24-6, lễ thánh Gioan Tẩy Giả, thánh quan thầy của tôi, các Nữ Tu nơi tôi đến tham dự Thánh Lễ ban sáng, ngỏ lời xin tôi giúp lễ. Khi vị Linh Mục đọc lời truyền phép: "Này là Mình Thầy bị nộp vì các con" tôi bỗng cảm thấy xúc động mạnh. Kể từ đó, tôi tham dự Thánh Lễ hàng ngày và tôi cầu nguyện nhiều hơn. Tôi cũng bắt đầu đọc kinh Thần Vụ. Cùng năm ấy, trong kỳ hè tại Paray-le-Monial miền Trung nước Pháp, tôi gặp Cộng Đoàn Emmanuel. Thế là tôi bắt đầu tiến trình phân định ơn gọi. Tôi chỉ hơi do dự một chút trong việc chọn lựa giữa linh mục triều và linh mục dòng.

Nơi Cộng Đoàn Emmanuel tôi tìm thấy một cuộc sống chung, nét tươi mát và tự do trong việc cầu nguyện và Châu Thánh Thể. Tôi trải qua một năm nơi trường truyền giáo ban tiếng Anh tại thủ đô Roma. Năm học cho tôi cơ hội mở rộng ra với chiều kích quốc tế và tiếp tục sinh hoạt trong ca đoàn. Rồi tôi nhập chủng viện với Cộng Đoàn Emmanuel ở thành phố Namur nơi vương quốc Bỉ. Chính trong thời gian này người ta đề nghị tôi gia nhập giáo phận Grenoble-Vienne ở miền Đông Nam nước Pháp. Tôi chấp nhận đề nghị và gặp Đức Cha Dufaux và Đức Cha de Kerimel. Cả hai vị đều nhiệt tình và giản dị trong cung cách giao tiếp. Tôi đi thực tập nơi giáo xứ với 3 chủng sinh của giáo phận. Các chủng sinh giúp tôi hiểu rõ hơn về giáo phận. Tôi nhận được sự tiếp đón nồng hậu nơi giáo xứ. Sự kiện này cho tôi thấy là tôi có chỗ đứng trong giáo phận.

Tôi tiếp tục chương trình học tại thủ đô Bruxelles nơi vương quốc Bỉ trong vòng 5 năm. Các năm thụ huấn này thật tuyệt đẹp. Tôi rất thích chiều kích tìm tòi và các khả thể rộng mở. Tôi có một vị giám đốc chương trình học rất cởi mở. Với ngài, tôi có thể thảo luận về các bộ môn nghệ thuật, văn chương và âm nhạc. Tôi kết thúc chương trình học cách đây hai năm. Từ đó tôi làm việc nơi giáo xứ Thánh Gioan Thánh Giá với các Linh Mục thuộc Cộng Đoàn Emmanuel.

Chính tại giáo phận Grenoble-Vienne mà THIÊN CHÚA kêu gọi tôi phục vụ. Tôi cảm thấy thoải mái giữa các tín hữu Công Giáo Pháp. Niềm vui được phục vụ nơi đây khiến cho tôi không nhưng nhớ lắm vùng Jura bên quê hương Thụy Sĩ của tôi.

... Ta đã nắm chặt lấy người, đưa người về từ tận cùng cõi đất, kêu gọi người từ những miền xa thẳm. Ta đã nói với người: "Người là tôi tớ Ta, Ta đã chọn người, Ta đầu ruộng bỏ. Đừng

sợ hãi: có Ta ở với người. Đừng nhón nhác: Ta là THIÊN CHÚA của người. Ta cho người vững mạnh. Ta lại còn trợ giúp với tay hữu toàn thắng của Ta. Quả vậy, hết thảy những ai giận ghét người, sẽ thẹn thùng xấu hổ, và mọi kẻ gây hấn với người, đều kể như không có và bị tiêu diệt. Thù địch người, người sẽ tìm mà không thấy. Những kẻ giao chiến với người, sẽ kể như không có, như hết sạch cả rồi. Vì Ta là THIÊN CHÚA của người, Đấng cầm lấy tay phải người và phán bảo: Đừng sợ, chính Ta phù trợ người, là Đấng cứu chuộc người” (Isaia 41,9-14).

(“relais38 L’Église en Isère”, Le Mensuel des Communautés Catholiques de L’Isère, No 237, Juin 2012, trang 5).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt